[2019] 12 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 146

ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪ੍ਰਿੰਟਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, ਜੈਪੁਰ

ਬਨਾਮ

ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜੈਪੁਰ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2010 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4474)

ਸਤੰਬਰ 12, 2019

[ਸੰਜੇ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ ਅਤੇ ਕੇ. ਐਮ. ਜੋਸਫ, ਜੇਜੇ]

ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਫੰਡ ਅਤੇ ਫੁਟਕਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ, *1952:*

ਧਾਰਾ 16, 7ਏ - ਕੁਝ ਅਦਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਐਕਟ - ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਤਿੰਨ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 16 (1)(d) ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਮੰਗੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਦਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ - ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਿ ਅਦਾਰੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਛੋਟ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਮੂਲ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ - ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵੀ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ: ਤਿੰਨੋਂ ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਅਖੰਡਤਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਟੈਸਟ ਦੀ ਆਮ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ – ਉਹ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ, ਤਿੰਨਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ - ਹਰ ਇੱਕ ਤੱਥ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਖੇਤਰੀ ਭਵਿੱਖ

ਨਿਧੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਰੇਕ ਅਦਾਰੇ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਸਹੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੂਲ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਹੋਵੇਗਾ - ਸਾਰੇ ਤਿੰਨ ਅਦਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਤਰਾਵਾਂ - ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 - ਧਾਰਾ 2 ਏ

ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ - ਐਕਟ ਦੇ ਘੇਰੇ ਤੋਂ ਛੋਟ- ਦਾ ਉਦੇਸ਼ - ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਇੱਕ ਲਾਭਦਾਇਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ - ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬਚਪਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਸਿਰਫ ਨਵੇਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੂਟ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦੇਣਾ।

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ

ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ: 1.1 ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4475/2010 ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਜੈਪੁਰ ਦੁਆਰਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਜੈਪੁਰ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਭੰਬਲਭੂਸਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਅਤੇ ਵਿਭਿੰਨ ਪ੍ਰਬੰਧ ਐਕਟ, 1952 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਛੋਟ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਜੈਪੁਰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੂਲ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕੇਸ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2ਏ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ

ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਇਸ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 4, 11] [153- ਬੀ; 157-ਸੀ-ਡੀ]

1.2 ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4476/2010 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ 25.7.1986 ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਮਿਤੀ 13.12.1985 ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਕਾਰਨ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਖਬਾਰ, ਯਾਨੀ ਟਾਈਮਜ਼ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਨਵਭਾਰਤ ਟਾਈਮਜ਼ ਦੇ ਜੈਪੁਰ ਸੰਸਕਰਣ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸੀ। ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟੀ.ਪੀ.ਐਚ.ਐਲ. ਨੇ ਜੈਪੁਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਫਤਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਸਟਾਫ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ, ਸਕੱਤਰੀ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮਿਤੀ 23.9.1985 ਤੋਂ ਇਹ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਦਫਤਰ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਲੇਖਾ ਸਹੂਲਤਾਂ, ਸਟੈਨੋਗ੍ਰਾਫਰ, ਟਾਈਪਿੰਗ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਹੁਣ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ, ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਜ, ਬਕਾਏ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਢੁਕਵੀਂ ਦਫਤਰੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਲੇਖਾ ਸਹੂਲਤਾਂ, ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ, ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੀ ਪੈਕਿੰਗ / ਬੰਡਲਿੰਗ (ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਦੀ ਕੀਮਤ ਤੇ) ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਨੇ ਟੀ.ਪੀ.ਐਚ.ਐਲ. ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਵਿਗਿਆਪਨ ਮਾਲੀਆ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸਰਕੂਲੇਸ਼ਨ ਮਾਲੀਆ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਜੋਂ @ 5% ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ। (ਪੈਰਾ 12, 13, 14) [157-ਈ-ਐਚ; 158-ਏ-ਡੀ]

1.3 ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਜੈਪੁਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ.,

ਮੁੰਬਈ ਜਾਂ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਜੈਪੁਰ ਨਾਲ ਹੋਰ ਦੋ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਆਰ.ਪੀ.ਐਫ.ਸੀ. ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 18] [159-ਸੀ]

1.4 ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਜਾਂ ਇਕਾਈ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਲਕੀ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਏਕਤਾ **ਦੀ ਜਾਂਚ** ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕ**ਦੀ** ਪਰ **ਜਾਂਚ** ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਅਖੰਡਤਾ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਮ ਏਕਤਾ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ. ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਸਿੱਧੀ ਏਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਅਖੰਡਤਾ ਜਾਂ **ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਮ ਏਕਤਾ**, **ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ** ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜੇ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 20][159-ਜੀ; 160-ਏ]

1.5 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸਨ। ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿੰਨੋਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਇੱਕੋ ਇਮਾਰਤ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੰਜ਼ਲਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਟੀ.ਪੀ.ਐਚ.ਐਲ. ਦਾ ਦਫਤਰ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਟੀ.ਪੀ.ਐਚ.ਐਲ. ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਮਹਾਸ਼ਿਵਰਾਤਰੀ ਅਤੇ ਹੋਲੀ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਦਫਤਰਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨੋਟਿਸਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਟੀ.ਪੀ.ਐਚ.ਐਲ. ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਸਨ ਜੋ ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਦਾ ਦਫਤਰ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸੰਪਾਦਨ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਕੰਮ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਮਲੇ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਮਾਰਤ ਇਕ ਸੀ ਤਰਕਸੰਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਮ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸੰਭਵ ਸਨ। ਟੀ.ਪੀ.ਐਚ.ਐਲ. ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ

ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਦੇ ਲੈਟਰਪੈਡ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੇ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਟੀ.ਪੀ.ਐਚ.ਐਲ. ਦੁਆਰਾ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸਟਾਫ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ। ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਖਰਚੇ, ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਬਿੱਲ, ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਖਰਚੇ ਆਦਿ ਟੀ.ਪੀ.ਐਚ.ਐਲ. ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਜੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਅਖੰਡਤਾ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਮ ਏਕਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚਾਰ ਫੋਰਮਾਂ ਦੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਟੀ.ਪੀ.ਐਚ.ਐਲ. ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਪੈਰਾ 22-24, 28) [160- ਡੀ-ਐਚ; 161-ਏ, ਐੱਫ]

1.6 ਐਸ.ਵੀ.ਪੀ.ਐਲ. ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਿਰਫ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਕਰਾਸ ਸ਼ੇਅਰਹੋਲਡਿੰਗ ਹੈ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਜਿਸ ਲਈ ਚਾਰਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਅਦ ਦਾ ਤੱਥ ਇਹ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਮਿਲ ਗਿਆ. ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਨਾਲ **ਮਿਤੀ** 1.10.1985 ਨੂੰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ, ਮੁੰਬਈ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਦੇ ਜੈਪੁਰ ਐਡੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਕਤ ਅਖਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਠੇਕੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਛਾਪਣ ਲਈ ਐਸ.ਵੀ.ਪੀ.ਐਲ. ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਐਸ.ਵੀ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛਾਪਣਾ ਸੀ। ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਦੁਆਰਾ ਐਸ.ਵੀ.ਪੀ.ਐਲ ਨੂੰ ਦੋ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਲਈ 24,000/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਸੀ ਪਰ ਐਸ.ਵੀ.ਪੀ.ਐਲ. ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਦਫਤਰ ਵੀ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਜੈਪੁਰ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ

ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿਚ 'ਗੈਰ-ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਧਾਰਾ' ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕਾਈਆਂ ਹੋਣ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਸਿੱਧੇ ਵਿੱਤੀ ਨਿਯੰਤਰਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਘਾਟੇ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵੀ ਵੱਖਰੇ ਸਨ। ਇਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਐਸ.ਵੀ.ਪੀ.ਐਲ. ਦੀ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਇਕ ਵੱਖਰੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿਚ ਸਥਿਤ ਸੀ ਜਿੱਥੋਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਸਲ ਵਿਚ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਦੇ ਉਸੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿਚ ਸਥਿਤ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਸ.ਵੀ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਨੂੰ ਅਖਬਾਰ / ਛਪਾਈ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਕਵਰ ਖੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਲਈ ਐਸ.ਵੀ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਪੈਕੇਜਿੰਗ ਅਤੇ ਸਟੋਰੇਜ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ ਉਕਤ ਜਗ੍ਹਾ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਲਾਗਤ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 32, 33, 35] [162-ਐਫ-ਐਚ; 163-ਏ-ਬੀ, ਡੀ-ਐਫ]

1.7 ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਨਿਰਭਰਤਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਵੱਲੋਂ ਐਸ.ਵੀ.ਪੀ.ਐਲ. ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਦੇ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਆਮ ਕਾਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਐਸ.ਵੀ.ਪੀ.ਐਲ. ਦੇ ਲੈਟਰ ਪੈਡ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤਿੰਨੋਂ ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ ਵੱਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਬਲਕਿ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਇੰਟੈਗਰਟੀ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਲਈ ਜੋੜਿਆ। [ਪੈਰਾ 36-37] [163-ਐਫ-ਐਚ]

1.8 ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਵਾਲਾ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਜਾਂ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਜੈਪੁਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਜੈਪੁਰ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਖਾ ਦਫ਼ਤਰ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟੀ.ਪੀ.ਐਚ.ਐਲ. ਲਈ ਆਏ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਐਸ.ਵੀ.ਪੀ.ਐਲ. ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੋ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਾਜ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਲਈ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਅਖੰਡਤਾ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ । ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕਾਈਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਤਿੰਨਾਂ ਇਕਾਈਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਅਟੁੱਟਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਤੱਥ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਪਰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰ.ਪੀ.ਐਫ.ਸੀ. ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸੁਚੇਤ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਆਰ.ਪੀ.ਐਫ.ਸੀ. ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗੜਬੜ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਇਕਾਈਆਂ ਦੀ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਅਖੰਡਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਭਰਿਆ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਜੈਪੁਰ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਦੀ ਇੱਕ ਇਕਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੋ ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਹਨ ਅਤੇ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਜੈਪੁਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਅਖੰਡਤਾ **ਜਾਂਚ** ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਗੇ। [ਪੈਰਾ 38, 40]

1.10 ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਇੱਕ ਲਾਭਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬਚਪਨ ਦੀ ਮਿਆਦ (ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਕੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ) ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸਖਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਨਵੇਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ

ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮ ਦੇ ਰਸਤੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਸੀ।

1.11 ਤਿੰਨਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਅਖੰਡਤਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਟੈਸਟ ਦੀ ਆਮ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 42] [164- ਐੱਚ; 165-ਏ]

1.12 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਜਿਹੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਹਲਕੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭੱਜ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੀ ਸਹੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਲਾਗਤ ਤਿੰਨਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਕਮ ਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 4475/2010 ਵਿੱਚ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਜੈਪੁਰ ਦਾ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ 50,000/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਰ ਦੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ 20,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 43, 44] [165- ਡੀ-ਈ]

ਐਲ.ਐਨ. ਗਡੋਡੀਆ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ **(2011) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 517;** ਪ੍ਰਤਾਪ ਪ੍ਰੈਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ ਸਕੱਤਰ, ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰੈਸ ਵਰਕਰਜ਼' *ਸੰਘ,* ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ **ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1960 ਐਸ.ਸੀ. 1213;** ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਸੀਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, ਚਾਈਬਾਸਾ ਸੀਮੈਂਟ ਵਰਕਸ, ਝਿੰਕਪਾਨੀ ਬਨਾਮ ਕਾਮੇ **ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1960 ਐਸ.ਸੀ. 56** ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।

<u>ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੇਸ ਹਵਾਲਾ</u>

(2011) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 517	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 1
ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1960 ਐਸ.ਸੀ. 1213	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 8
ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1960 ਐਸ.ਸੀ. 56	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 8

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2010 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4474

ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 11.04.2008 ਦੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੈਪੁਰ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ 2007 ਦੇ ਡੀ.ਬੀ. ਸਿਵਲ ਸਪੈਸ਼ਲ ਅਪੀਲ (ਰਿੱਟ) ਨੰਬਰ 1229 ਵਿੱਚ।

ਨਾਲ

2010 ਦੇ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4476, 4475

ਪੇਸ਼ ਹੋ ਰਹੀ ਧਿਰਾਂ ਵਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਧਰੁਵ ਮਹਿਤਾ, ਜੈ ਦੀਪ ਗੁਪਤਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟਸ, ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿਹਾਰਿਕਾ ਖੰਨਾ, ਪ੍ਰਵੀਨ ਅਗਰਵਾਲ, ਕੇ. ਦੱਤਾ, ਆਸ਼ੀਸ਼ ਵਰਮਾ, ਪ੍ਰਵੀਨ ਅਗਰਵਾਲ, ਅਰਨਵ ਸਨਿਆਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਆਨੰਦਿਤਾ, ਕੇਸ਼ਵ ਮੋਹਨ, ਰਿਸ਼ੀ ਕੇ. ਅਵਸਥੀ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਕੁਮਾਰ, ਪੀਯੂਸ਼ ਚੌਧਰੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤਾਰਿਨੀ ਸਿਨਹਾ, ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ-1, ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਗੁਪਤਾ, ਭਰਤ ਸਿੰਘ, ਰਾਜ ਬਹਾਦਰ ਯਾਦਵ, ਅਰੁਣ ਕੁਮਾਰ ਯਾਦਵ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ।

ਸੰਜੇ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ, ਜੇ.

1. ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰ, ਜਾਗਰੂਕ ਸਵੈ-ਹਿੱਤ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਸੰਘਾਂ ਦੇ ਦਬਾਅ
ਨੇ ਵੱਡੀਆਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਅਤੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣਗੀਆਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਰਗੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।[1] ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਅਤੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੀ ਵਧਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹੇ। ਬਾਜ਼ਾਰ ਭਰ ਦੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਅਤੇ ਵਿਭਿੰਨ ਪ੍ਰਬੰਧ ਐਕਟ, 1952 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਉਕਤ ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਐਕਟ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸੰਗਠਿਤ ਉਦਯੋਗਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਵੇਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1988 ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 22.9.1997 ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

2. ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਸਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"16. ਕੁਝ ਅਦਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਐਕਟ - (1) ਇਹ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ-

....

(d) ਨਵੀਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੱਕ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ: ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸਦੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਵਾਂ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

3. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਇਸ ਛੋਟ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਤਿੰਨ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

4. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਿੰਨ ਅਪੀਲਾਂ ਤਿੰਨ ਸੀਮਤ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇ ਮੂਲ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਛੋਟ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਰਾਜਸਥਾਨ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਆਰ.ਪੀ.ਐਫ.ਸੀ.') ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤਿੰਨਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਛੋਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਕੋ ਮੂਲ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਮੈਸਰਜ਼ ਬੇਨੇਟ, ਕੋਲਮੈਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ (ਸੰਖੇਪ 'ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ.'), ਮੁੰਬਈ ਹਨ। ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4475/2010 ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਜੈਪੁਰ ਦੁਆਰਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਕਤ ਕੰਪਨੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਜੈਪੁਰ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4476/2010 ਮੈਸਰਜ਼ ਟਾਈਮਜ਼ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ ਲਿਮਟਿਡ, ਜੈਪੁਰ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਟੀ.ਪੀ.ਐਚ.ਐਲ., ਜੈਪੁਰ' ਦੁਆਰਾ) ਦੁਆਰਾ ਹੈ ਜਦਕਿ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4474/2010 ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪ੍ਰਿੰਟਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, ਜੈਪੁਰ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਐਸ.ਵੀ.ਪੀ.ਐਲ., ਜੈਪੁਰ' ਲਈ) ਦੁਆਰਾ ਹੈ।

[1] ਐਲ.ਐਨ. ਗਡੋਡੀਆ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, (2011) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 517

5. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੀਏ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਿਸ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2A ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 31.12.1960 ਤੋਂ 1960 ਦੇ ਐਕਟ 46 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ "ਸਥਾਪਨਾ" ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਸਤ ਹੋਏ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਨੇ ਉਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਆਈ.ਡੀ. ਐਕਟ' ਲਈ) ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2A ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

“2A. ਸਾਰੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਥਾਪਨਾ - ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਭਾਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਚਾਹੇ ਉਹ ਇੱਕੋ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੋਣ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

6. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਇਸ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਭਾਗਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਨਵੇਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਛੋਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

7. ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੱਖ 'ਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਜੋਯਦੀਪ ਗੁਪਤਾ, ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4475/2010 ਅਤੇ 4476/2010 ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਧਰੁਵ ਮਹਿਤਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4474/2010 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇਸ਼ਵ ਮੋਹਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕੋ ਸਮੂਹ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਸੀਮਾ 'ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।

8. ਪਹਿਲਾ ਫੈਸਲਾ **ਪ੍ਰਤਾਪ ਪ੍ਰੈਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ ਸਕੱਤਰ, ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰੈਸ** *ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੰਘ*, **ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕਾਮਿਆਂ**[2] ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਆਈ.ਡੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਾਲ ਵੀ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਤਾਪ ਪ੍ਰੈਸ ਨੂੰ ਵੀਰ ਅਰਜੁਨ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਵਾਂਗ ਉਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਟੈਸਟ **ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਸੀਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, ਚਾਈਬਾਸਾ ਸੀਮੈਂਟ ਵਰਕਸ, ਝਿੰਕਪਾਣੀ ਬਨਾਮ ਵਰਕਮੈਨ**[3] ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"5. ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਸੀਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਕਿ ਕੀ ਚਾਇਬਾਸਾ ਸੀਮੈਂਟ ਵਰਕਸ ਦੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਛਾਂਟੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਿ ਇਹ ਛਾਂਟੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਿੱਸੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜਨਕਾ ਵਿਖੇ ਚੂਨਾ ਪੱਥਰ ਦੀ ਖੱਡ ਵਿੱਚ ਹੜਤਾਲ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ ਚੰਗੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਰਾਜਨਕਾ ਦੀ ਚੂਨਾ ਪੱਥਰ ਦੀ ਖੱਡ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25E(3) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਾਇਬਾਸਾ ਸੀਮੈਂਟ ਵਰਕਸ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਅਸਥਿਰ ਜਾਂਚ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚਾਂ

ਦਾ ਅਸਲ ਮਕਸਦ ਭਾਗਾਂ, ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ, ਇਕਾਈਆਂ ਆਦਿ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹੀ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੁਝ ਟੈਸਟਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਦੋ ਇਕਾਈਆਂ ਇੱਕੋ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਾਲਕੀ ਦੀ ਏਕਤਾ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਏਕਤਾ, ਵਿੱਤ ਦੀ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਦੀ ਏਕਤਾ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ "ਅਟੁੱਟਤਾ" ਦੀ ਏਕਤਾ ਉਹ ਟੈਸਟ ਸਨ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅੰਤਰ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਵੇਂ ਇਕਾਈਆਂ ਧਾਰਾ 25E(iii) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਯੂਨਿਟ ਵਿੱਚ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਬੋਨਸ ਵੰਡਣ ਲਈ ਵਾਧੂ ਮੁਨਾਫੇ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟੈਸਟਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਜਾਂਚਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ "ਅਟੁੱਟਤਾ" ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਮਾਲਕੀ ਦੀ ਏਕਤਾ ਸਾਬਕਾ ਹਾਈਪੋਥੇਸੀ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਇਕਾਈਆਂ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦੀ ਵੀ ਲਗਭਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ "ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਅਟੁੱਟਤਾ" ਕਿੰਨੀ ਕੁ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਨਿਰਭਰਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਯੂਨਿਟ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਵਿੱਤ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਜਾਂ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।

---

[2] ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1960 ਐਸ.ਸੀ. 1213

[3] ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1960 ਐਸ.ਸੀ. 56

9. ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਰਭਰ ਦੂਜਾ ਫੈਸਲਾ **ਐਲ.ਐਨ. ਗਡੋਡੀਆ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਅਤੇ** *ਹੋਰ* **ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ**[4] ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਸ ਉਕਤ

ਐਕਟ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਦੋ ਭੈਣਾਂ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਾਰੀਖਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। **ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਸੀਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ[5] ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪ੍ਰੈਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ** ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਪੈਰਾ 16 ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਸੀਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀਆਂ 7 **ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ** ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹਨ:

"... 11. ... ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਾਧਾਰਨ ਉਦਯੋਗਿਕ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ 'ਇਕ ਸਥਾਪਨਾ' ਕੀ ਹੈ? ... ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਅਸਥਿਰ ਟੈਸਟ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਮਕਸਦ ਭਾਗਾਂ, ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ, ਇਕਾਈਆਂ ਆਦਿ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹੀ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ । ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੱਚੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿਚ ਉਹ ਇਕ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਸਮੁੱਚ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਥਾਪਨਾ ਇਕ ਹੈ ਜੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਉਹ ਇੱਕ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਸਮੁੱਚ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਇਕਾਈ ਫਿਰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਇਕਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਯੂਨਿਟਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਮਾਲਕੀ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਏਕਤਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ । ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਅਖੰਡਤਾ ਜਾਂ ਆਮ ਏਕਤਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਟੈਸਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਏਕਤਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ । ਦਰਅਸਲ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਕਈ ਟੈਸਟ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ । ਆਧੁਨਿਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸੰਗਠਨ ਦੀਆਂ ਪੇਚੀਦਗੀਆਂ ਕਾਰਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਟੈਸਟਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉੱਦਮਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਅਖੰਡਤਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਕੁਝ ਨੂੰ ਇਕੋ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਜਾਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਅਤੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਜਾਂ ਪਲਾਂਟਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੁਤੰਤਰ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੇ ਹਨ।

[4] (2011) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 517

[5] (ਸੁਪਰਾ)

[6](ਸੁਪਰਾ)

[7] (ਸੁਪਰਾ)

10. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ:

"18. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਧਰਮਸੀ ਮੋਰਾਰਜੀ ਕੈਮੀਕਲ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ [(1998) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 446] ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਂਟੀਨੈਂਟਲ ਐਕਸਪੋਰਟਸ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਟਿਡ ਨੇ [(2007) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 239 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਥੇ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਰਮਸੀ ਮੋਰਾਰਜੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ 1921 ਤੋਂ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਠਾਣੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਅੰਬਰਨਾਥ ਵਿਖੇ ਖਾਦ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਫੈਕਟਰੀ ਚਲਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਾਲ 1977 ਵਿੱਚ ਨੇੜਲੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਰੋਹਾ ਵਿਖੇ ਜੈਵਿਕ ਰਸਾਇਣਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਕਟਰੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਸਮੂਹ, ਵੱਖਰੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਘਾਟੇ ਦੇ ਖਾਤੇ, ਵੱਖਰੇ ਵਰਕਸ ਮੈਨੇਜਰ, ਪਲਾਂਟ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਤੇ ਫੈਕਟਰੀਜ਼ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਵੱਖਰੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰੇਜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ

ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਂਟੀਨੈਂਟਲ ਐਕਸਪੋਰਟ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਧਰਮਸੀ ਮੋਰਾਰਜੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਇਕਾਈਆਂ ਨੇ ਫੈਕਟਰੀਜ਼ ਐਕਟ, 1948, ਸੈਂਟਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961, ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਬੀਮਾ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟਾਂ ਅਤੇ ਆਡਿਟ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੱਖਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਨ।

19. ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਗੁਡਜ਼ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ [(1996) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 454] ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਨਰੈਣੀ ਉਦਯੋਗ ਨੇ [(1996) 5 ਐੱਸ.ਸੀ.ਸੀ. 522] ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਸਬੰਧਤ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਗੁਡਜ਼ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦੋ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਗਏ ਟਰੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸਨ ਤੇਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦਸ ਸਾਂਝੇਦਾਰ ਸਨ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸਾਂਝੀ ਸੀ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਸਾਂਝਾ ਸੀ, ਲੈਟਰ-ਹੈੱਡ ਤੇ ਟੈਲੀਫੋਨ ਨੰਬਰ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਸਨ।

11. ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਏ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ ਅਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4475/2010 ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਰਪੀਐਫਸੀ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਭੰਬਲਭੂਸਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਛੋਟ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਜੈਪੁਰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਲਕਿ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੂਲ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ।ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕੇਸ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2A ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਇਸ

ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਅਪੀਲ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਸਫਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

12. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4476/2010 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਮਿਤੀ 25.7.1986 ਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਮਿਤੀ 13.12.1985 ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ। ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਕਾਰਨ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਖਬਾਰਾਂ, ਯਾਨੀ ਟਾਈਮਜ਼ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਨਵਭਾਰਤ ਟਾਈਮਜ਼ ਦੇ ਜੈਪੁਰ ਸੰਸਕਰਣ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸੀ।

13. ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟੀ.ਪੀ.ਐਚ.ਐਲ. ਨੇ 8-9, ਅਨੁਪਮ ਚੈਂਬਰਜ਼, ਟੋਂਕ ਰੋਡ, ਜੈਪੁਰ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਦਫਤਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਸਟਾਫ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ, ਸਕੱਤਰੀ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮਿਤੀ 23.9.1985 ਤੋਂ ਇਹ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਦਫਤਰ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਲੇਖਾ ਸਹੂਲਤਾਂ, ਸਟੈਨੋਗ੍ਰਾਫਰ, ਟਾਈਪਿੰਗ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਹੁਣ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਨੂੰ ਜੋ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ, ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਜ, ਬਕਾਏ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਢੁਕਵੀਂ ਦਫਤਰੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਲੇਖਾ ਸਹੂਲਤਾਂ, ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ, ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੀ ਪੈਕਿੰਗ / ਬੰਡਲਿੰਗ (ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਦੀ ਕੀਮਤ ਤੇ) ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਖੰਡ 1(g) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"1. "ਟੀ.ਪੀ.ਐਚ." ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 1 ਅਗਸਤ, 1986 ਤੋਂ "ਬੇਨੇਟ" ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ: -

Xxxx xxxx xxxx xxxx xxxx

(g) "ਟੀ.ਪੀ.ਐਚ." ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਅਮਲੇ "ਬੇਨੇਟ" ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ "ਟੀ.ਪੀ.ਐਚ." "ਬੇਨੇਟ" ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੇਗਾ। ਟੀ.ਪੀ.ਐਚ. ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਟਾਫ ਨੂੰ "ਬੇਨੇਟ" ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਉਹ "ਟੀ.ਪੀ.ਐਚ." ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਬਣੇ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ "ਟੀਪੀਐਚ" ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਗੇ।

14. ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਨੇ ਟੀ.ਪੀ.ਐਚ.ਐਲ. ਨੂੰ ਨੈੱਟ ਸ਼ੁੱਧ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਮਾਲੀਆ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸਰਕੂਲੇਸ਼ਨ ਮਾਲੀਆ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ @ 5% ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ।

15. ਤਿੰਨਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(1)(d) ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਆਰ.ਪੀ.ਐਫ.ਸੀ. ਨੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7A ਮਿਤੀ 28.10.1987 ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਆਰ.ਪੀ.ਐਫ.ਸੀ. ਨੇ ਮਿਤੀ 4.10.1990 ਨੂੰ ਤਿੰਨਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਛੋਟ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤਿੰਨਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਵੀ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 10.10.1997 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਤੀ

20.12.2006 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 11.4.2008 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਤਿੰਨਾਂ ਦਾ ਵੀ ਇਹੋ ਹਾਲ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਰ ਫੋਰਮਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

16. ਟੀ.ਪੀ.ਐਚ.ਐਲ. ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਜੋਯਦੀਪ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਆਰ.ਪੀ.ਐਫ.ਸੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜੋ ਗਲਤੀ ਆਈ ਹੈ ਉਹ ਤਿੰਨਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ-ਮਰੋੜ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੋਰਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੜਤਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਦਰਅਸਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋ ਫੋਰਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ।

17. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਟੀ.ਪੀ.ਐਚ.ਐਲ. ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਰ.ਪੀ.ਐਫ.ਸੀ., ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਲਿਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਹੀ ਤਿੰਨਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮੱਸਿਆ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਜੈਪੁਰ ਨਾਲ ਕਨੈਕਟੀਵਿਟੀ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

18. ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੀ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਪਰ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਇਹ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਜੈਪੁਰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸੰਸਥਾ ਸੀ। ਇੱਕ

ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਜੈਪੁਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਜਾਂ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਜੈਪੁਰ ਨਾਲ ਹੋਰ ਦੋ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਆਰ.ਪੀ.ਐਫ.ਸੀ. ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ।

19. ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵਿਲੱਖਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਰਥਾਤ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਜੈਪੁਰ ਅਤੇ ਟੀ.ਪੀ.ਐਚ.ਐਲ. ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਸੰਪਰਕ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕੰਪਨੀਆਂ ਹਨ। ਤਤਕਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਿੱਧੀ ਵਿੱਤੀ ਏਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲਾਭ ਅਤੇ ਘਾਟੇ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਨ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਇਕਾਈਆਂ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੇ ਅੰਕੜੇ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਅਤੇ ਟੀ.ਪੀ.ਐਚ.ਐਲ. ਜਾਂ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਜੈਪੁਰ ਅਤੇ ਟੀ.ਪੀ.ਐਚ.ਐਲ. ਵਿਚਕਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

20. ਜੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ **ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਸੀਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀ**[8] ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਪਦੰਡ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਬੀਸੀਸੀਐਲ, ਮੁੰਬਈ ਦੀ ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਖਾ ਜਾਂ ਇਕਾਈ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਲਕੀ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦਾ ਟੈਸਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ,ਪਰ ਟੈਸਟ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਅਖੰਡਤਾ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਮ ਏਕਤਾ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ. ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਸਿੱਧੀ ਏਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਅਖੰਡਤਾ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ

ਆਮ ਏਕਤਾ ਦੀ ਪਰਖ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜੇ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।

8AIR 1960 SC 56.

21. ਅਸੀਂ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਮਾਡਲ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਕੰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਆਊਟਸੋਰਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਟੈਸਟਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਮਾਡਲ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਤਿਹਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਸੀਂ ਚਰਚਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਬਾਅਦ ਦਾ ਵਰਤਾਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੰਪਰਕ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਾਂ।

22. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸਨ। ਦਰਅਸਲ ਜੋ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿੰਨੋਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਇੱਕੋ ਇਮਾਰਤ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੰਜ਼ਲਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਟੀ.ਪੀ.ਐਚ.ਐਲ. ਦਾ ਦਫਤਰ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਸੁਨੀਲ ਗੁਪਤਾ ਟੀ.ਪੀ.ਐਚ.ਐਲ. ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਮਹਾਸ਼ਿਵਰਾਤਰੀ ਅਤੇ ਹੋਲੀ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਦਫਤਰਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨੋਟਿਸ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਟੀ.ਪੀ.ਐਚ.ਐਲ. ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਸਨ ਜੋ ਸੁਭਾਵਿਕ

ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਦਾ ਦਫਤਰ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸੰਪਾਦਨ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਕੰਮ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਮਲੇ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਮਾਰਤ ਇਕ ਸੀ। ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਤਰਕਸੰਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਂਝੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸੰਭਵ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੀ.ਪੀ.ਐਚ.ਐਲ. ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਮੁੰਬਈ ਦੇ ਲੈਟਰਪੈਡ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

23. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਹਿਲੂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਟੀ.ਪੀ.ਐਚ.ਐਲ. ਦੁਆਰਾ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸਟਾਫ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਖਰਚੇ ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਬਿੱਲ, ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਖਰਚੇ, ਆਦਿ ਟੀ.ਪੀ.ਐਚ.ਐਲ. ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ।

24. ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਅਖੰਡਤਾ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਮ ਏਕਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਚਾਰ ਫੋਰਮਾਂ ਦੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

25. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ **ਪ੍ਰਤਾਪ ਪ੍ਰੈਸ ਕੇਸ[9] ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ** ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਸਮਾਨ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਇੱਕੋ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਸਨ ਪ੍ਰੈਸ ਅਤੇ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਕੰਮ ਇੰਨੇ ਅੰਤਰ-ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪ੍ਰੈਸ ਯੂਨਿਟ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਪੇਪਰ ਯੂਨਿਟ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਉਹ ਦੋ ਵੱਖਰੀਆਂ

ਅਤੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਹਨ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ।

26. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਅਖੰਡਤਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮਾਲਕੀ ਦੀ ਏਕਤਾ ਸਾਬਕਾ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

27. ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟੀ.ਪੀ.ਐਚ.ਐਲ. ਨੇ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨੂੰ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਲੈਟਰ ਪੈਡ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਉਚਿਤ ਧਿਆਨ ਦੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਹਦਾਇਤਾਂ ਕਿਸ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਰਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

28. ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਟੀ.ਪੀ.ਐਚ.ਐਲ. ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

29. ਹੁਣ ਐਸ.ਵੀ.ਪੀ.ਐਲ. ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4474/2010 ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਧਰੁਵ ਮਹਿਤਾ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਜੋਯਦੀਪ ਗੁਪਤਾ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ।

30. ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ "ਸਥਾਪਨਾ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਈ.ਡੀ. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਰ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ **ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਸੀਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀ**[10] ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪੈਰਾ 9 ਅਤੇ 11 ਵੱਲ ਆਈ.ਡੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਮੁੱਦਾ, ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਅੰਤਮ ਅਦਾਲਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਆਈ.ਡੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25-E(iii) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ "ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤੱਥ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਟੈਸਟਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਕਾਈ ਕਿਸੇ ਵੱਡੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਟੈਸਟਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਮੁੱਢਲੇ ਤੱਥ ਲੱਭਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਅੰਤਿਮ ਸਿੱਟਾ ਸਿਰਫ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

---

[9] (ਸੁਪਰਾ)

31. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟੈਸਟ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਬਾਰੇ ਪੈਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਟੈਸਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-

ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੈਰਾ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

32. ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਸ.ਵੀ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੂੰ ਮਿਤੀ 20.6.1984 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 1.10.1985 ਨੂੰ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਮਿਤੀ 31.12.1986 ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 24.2.1988 ਤੋਂ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਕੰਪਨੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਿਰਫ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਕਰਾਸ ਸ਼ੇਅਰਹੋਲਡਿੰਗ ਹੈ। ਇਕ ਪਹਿਲੂ ਜਿਸ ਲਈ ਚਾਰਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਅਦ ਦਾ ਤੱਥ ਇਹ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਰਲੇਵਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੰਪਨੀ ਯਾਨੀ ਮੈਸਰਜ਼ ਰਘੁਵਰ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਨਾਲ ਹੋ ਗਿਆ।

33. ਹੁਣ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਨਾਲ ਮਿਤੀ 1.10.1985, ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਨਾਲ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਵਾਂ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਦੇ ਜੈਪੁਰ ਐਡੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਅਖਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਠੇਕੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਛਾਪਣ ਲਈ ਐਸ.ਵੀ.ਪੀ.ਐਲ. ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਸ.ਵੀ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛਾਪਣਾ ਸੀ। ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਦੁਆਰਾ ਐਸ.ਵੀ.ਪੀ.ਐਲ ਨੂੰ ਦੋ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਲਈ 24,000/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਸੀ ਪਰ ਐਸ.ਵੀ.ਪੀ.ਐਲ. ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਦਫਤਰ ਵੀ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਜੈਪੁਰ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਕ ਧਾਰਾ ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੌਦੇ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਖੰਡ 28 ਹੈ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

[10] (ਸੁਪਰਾ)

28. "ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਾਲ" ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਿਰ ਤੋਂ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ/ਰਸਾਲਿਆਂ ਦੀ ਛਪਾਈ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਹ "ਬੇਨੇਟ" ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਦੀ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਛਪਾਈ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਖੰਡ 32 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇ।

34. ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਖੰਡ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਖੰਡ 32 ਸਿਰਫ ਇੱਕ 'ਗੁਪਤਤਾ ਖੰਡ' ਹੈ।

35. ਉਕਤ ਇਕਾਈ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ 'ਗੈਰ-ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਧਾਰਾ' ਭਾਵ ਖੰਡ 28 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦੋਵਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕਾਈਆਂ ਹੋਣ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਨਾ ਹੋਣ ਜਾਂ ਸਿੱਧੇ ਵਿੱਤੀ ਨਿਯੰਤਰਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਘਾਟੇ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵੀ ਵੱਖਰੇ ਸਨ। ਇਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਐਸ.ਵੀ.ਪੀ.ਐਲ. ਦੀ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਇਕ ਵੱਖਰੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿਚ ਸਥਿਤ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਸਲ ਵਿਚ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਦੇ ਉਸੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿਚ ਸਥਿਤ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਸ.ਵੀ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਨੂੰ ਅਖਬਾਰ / ਛਪਾਈ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਕਵਰ ਖੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਲਈ ਐਸ.ਵੀ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਪੈਕੇਜਿੰਗ ਅਤੇ ਸਟੋਰੇਜ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਜਗ੍ਹਾ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਲਾਗਤ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।

36. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿਚਾਲੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਨਿਰਭਰਤਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਸ੍ਰੀ ਸੁਨੀਲ ਗੁਪਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਸ.ਵੀ.ਪੀ.ਐਲ. ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਦੇ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟੀ.ਪੀ.ਐਚ.ਐਲ. ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਮ ਕਾਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਐਸ.ਵੀ.ਪੀ.ਐਲ. ਦੇ ਲੈਟਰ ਪੈਡ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤਿੰਨੋਂ ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ ਵੱਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

37. ਉਪਰੋਕਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਬਲਕਿ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਅਖੰਡਤਾ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਲਈ ਜੋੜਿਆ।

38. ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਜੋੜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਵਾਲਾ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਜਾਂ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਜੈਪੁਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਜੈਪੁਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਖਾ ਦਫਤਰ ਹੈ।

39. ਐਸ.ਵੀ.ਪੀ.ਐਲ. ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਨੇੜਿਓਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਕਤ ਯੂਨਿਟ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

40. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਤਿੰਨਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਟੀ.ਪੀ.ਐਚ.ਐਲ. ਲਈ ਆਏ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਐਸ.ਵੀ.ਪੀ.ਐਲ. ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੋ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਾਜ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਲਈ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਅਖੰਡਤਾ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕਾਈਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਤਿੰਨਾਂ ਇਕਾਈਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਅਟੁੱਟਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਤੱਥ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਪਰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰ.ਪੀ.ਐਫ.ਸੀ. ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਚੇਤ ਹਾਂ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਆਰ.ਪੀ.ਐਫ.ਸੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗੜਬੜ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਇਕਾਈਆਂ ਦੀ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਅਖੰਡਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਭਰਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਜੈਪੁਰ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਦੀ ਇੱਕ ਇਕਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੋ ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਹਨ ਅਤੇ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਜੈਪੁਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਅਖੰਡਤਾ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਗੇ।

41. ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਇੱਕ ਲਾਭਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬਚਪਨ ਦੀ ਮਿਆਦ (ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਕੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ) ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸਖਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਨਵੇਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮ ਦੇ ਰਸਤੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ।

<u>ਸਿੱਟਾ:</u>

42. ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਅਖੰਡਤਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਟੈਸਟ ਦੀ ਆਮ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

43. ਕੇਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਪੁੱਛੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ ਇਹ ਸਿਰਫ 15 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਹੁਣ ਪੰਜ ਨਿਆਂਇਕ ਫੋਰਮ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹਨ। ਦੂਜਾ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਲੰਮਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰ.ਪੀ.ਐਫ.ਸੀ. ਲਈ ਇਕੋ ਇਕ ਰਸਤਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਬੀ ਤਹਿਤ ਹਰਜਾਨਾ ਲਗਾਏ ਜਿਸ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਅਸਲ ਰਕਮ ਤੋਂ ਦੁੱਗਣੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼ੁੱਧ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲੰਬੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਿਰਫ ਦੁੱਗਣੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮਿਤੀ 1.7.1997 ਤੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 7Q ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਕੇ ਹੁਣ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਧਾਨਕ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਵਿਆਜ 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਜਿਹੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਹਲਕੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭੱਜ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੀ ਸਹੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਮੁੰਬਈ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਹੋਵੇਗੀ।

44. ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਇਛੁੱਕ ਹਾਂ ਪਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਕਮ ਦੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4475/2010 ਵਿੱਚ ਬੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ., ਜੈਪੁਰ ਦਾ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ

ਉਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ 50,000/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਰ ਦੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ 20,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।

45. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਨਿਧੀ ਜੈਨ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

Prabhat Kiran, Advocate
D/923/2000
Bar Council of Delhi